

Ще одна цікава форма грошей – скіни (від англ. – skin, тобто «шкіра»), внутрішньо ігрові предмети, які мають певну вартість. Дані предмети не так давно можна вважати валютою, адже власний ринок розвивається лише приблизно з 2013-2014 років. Скіни виділяються своєю різноманітністю, тобто фіксованої ціни для предметів загалом не існує, кожна одиниця має власну ціну, яка залежить від багатьох факторів. Ще одна проблема користування скінів – обмін на реальні гроші. Подекуди неможливо моментально зробити обмін, особливо дорогих предметів. Це не так поширено серед людей та іноді потребує деяких досліджень. Скіни з Counter-Strike: Global Offensive, Dota 2 та інших – дуже цікава тема для початку інвестування, для кожного предмета є графік продаж та можливість вільного обміну та придбання-продажу. Саме за допомогою графіків можна дізнатися про фактори впливу на ціну предметів та передбачати певні події на ринку [3].

Загалом, цифрові гроші, особливо найновіші їх форми – дуже цікава річ, часто комфортна в використанні, але має свої особливості, які можуть мати доволі значний вплив, особливо на тих, хто погано розуміється у цій темі. Вважаю, що це майбутнє, оскільки часто усі проблеми просто меркнуть в порівнянні зі звичайними грошима та в багатьох аспектах йдуть далеко вперед.

Вітчизняний ринок електронних грошей знаходиться на стадії становлення й потребує прийняття заходів з його активізації регулюючими органами (НБУ) для узгодження механізмів його функціонування з міжнародною практикою та впровадження банками сучасних технологій у платіжній сфері.

Список використаних джерел

1. Біткоїн – цифрові гроші майбутнього. URL: <https://medium.com/@thefuture.news/біткоїни-цифрові-гроші-майбутнього-66241ddeb211>
2. Махаєва О. Електронні гроші: стан європейського ринку та його регулювання // Вісник Національного банку України.– 2006.– №8. – С. 30–34.
3. Торгівельна площадка Stem. URL: <https://steamcommunity.com/market/listings/730/Sticker%20%7C%20Titan%20%7C%20Katowice%202014>

Шара М. А., здобувачка вищої освіти 3 курсу, група ФК-181

Науковий керівник – **Тарасенко А. В.**, к.е.н., доцент

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

На даний момент українська економіка переживає не кращі часи. Зовнішньополітична ситуація та внутрішньодержавна нестабільність ускладнюють функціонування підприємств. Підприємства в таких умовах знижують свою ділову активність та згортають інвестиційні проекти, в результаті чого вони отримують збитки та припиняють свою підприємницьку діяльність.

В ринковій економіці головною метою здійснення підприємницької діяльності являється прибуток. Він є головним показником розвитку підприємства і спонукає вдосконалення матеріальної бази і продукції. Саме прибуток є рушійною силою ведення підприємницької діяльності та кінцевою метою в усіх сферах бізнесу. Чим більший прибуток, тим швидше і ефективніше розвивається виробнича діяльність, здійснюються нововведення, збільшується потік інвестицій. Варто зазначити, що прибуток повинен бути не одноразовим і мати постійний характер, що можливо лише за умови постійного зростання підприємства.

Тому одним з головних завдань розвитку економічного ринку України являється підвищення прибутковості підприємств. Це можливо лише, якщо українська економіка допоможе підприємствам, які постраждали внаслідок негативних подій, відновити свою роботу[1].

Відомо, що досі в економіці України роль промисловості залишається провідною. У цій галузі виробляється приблизно 40% загального випуску товарів і послуг. У даному секторі сконцентрована третина основних фондів виробництва, які зайняті в економіці[2].

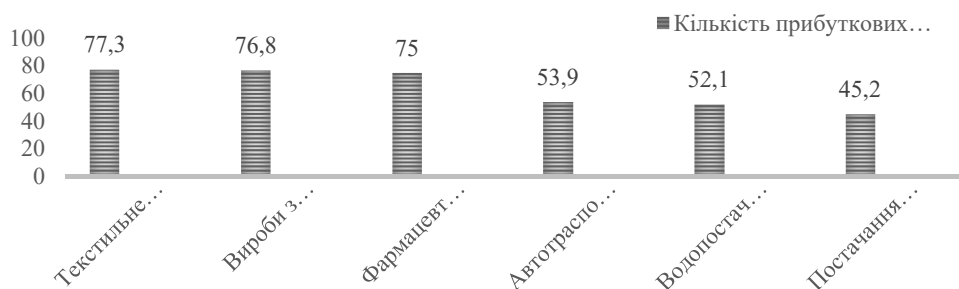

Рисунок 1 – Кількість прибуткових підприємств у промисловості, 2020 рік (за даними Державної служби статистики України)

Джерело: складено автором на основі[3]

За даними Державної служби статистики України у 2020 році загальна кількість підприємств у промисловості, які одержали прибуток становила 63,1 %. Сумарний фінансовий стан даних підприємств дорівнював 119698,8 млн.грн. Найкращий результат отримали підприємства, які займаються текстильним виробництвом (77,3%), їх фінансовий результат склав – 576,7 млн.грн. А найгірші результати показали підприємства, які займаються водопостачання та постачанням електроенергії, газу. Відсоток підприємств в даних галузях, які одержали прибуток становив відповідно 52,1% та 45,2 %[3].

Варто зазначити, що на підприємства значно вплинуло скорочення попиту на вітчизняний експорт, внаслідок чого знизився зовнішньоторговельний потік.

Прибутковість – це показник, який відображає ефективність діяльності підприємства, яка приносить прибуток. Даний показник забезпечує ефективне відтворення використаних ресурсів. Прибутковість підприємства характеризується двома показниками: рентабельністю і прибутком. Прибуток являється абсолютним показником, а рентабельність – відносним[4].

Зростання прибутковості можливо за такими напрямками: збільшення обсягу готової продукції; підвищення її якості; зниження собівартості; покращення асортименту; зростання продуктивності праці; підвищення ефективності використання виробничих фондів[5].

Найбільше на прибуток впливає обсяг виробництва і реалізованої продукції. Тобто, чим більше реалізовується продукції, тим вищий прибуток і навпаки. Також потрібно не забувати про структуру продукції. Варто підвищувати рентабельність та впроваджувати нові види продукції[6]. Окрім продукції, велику роль у підвищенні прибутку відіграє собівартість продукції. Між ними існує зворотній зв'язок – якщо собівартість продукції зменшується, то прибуток збільшується. Для того, щоб скоротити собівартість потрібно провести аналіз і виявити можливі шляхи її зниження.

Ціна – є важливим фактором, який впливає на величину прибутковості. Чим більший попит на готову продукції і чим вища її конкурентоспроможність, тим вища ціна. Якщо прибутковість на одиницю продукції є невисокою, то краще підвищити ціну продукції та зменшити витрати. Буває, коли на окремі товари ціни встановлює держава. В цьому випадку підприємство не може підвищити прибутковість за рахунок ціни[6].

Також слід не забувати про підвищенні продуктивності праці, максимально використовувати трудовий потенціал та правильно будувати договірні відносини з постачальниками та покупцями. Потрібно регулярно оновлювати основні засоби та доцільно розподіляти отриманий прибуток.

Отже, з вищезазначеного можна сказати, що в несприятливих умовах розвитку економіки підприємствам складно отримувати високий прибуток. Для того, щоб в подальшому розвивати свою діяльність підприємства повинні спрямовувати свої сили на максимізацію прибутковості виробництва. А для збільшення прибутковості потрібно провести детальний аналіз своєї діяльності і на його основі виявити недоліки та запропонувати вирішення проблем.

Також слід не забувати, що держава повинна допомагати підприємствам розвиватись та покращувати фінансовий результат. Україна має здійснити такі дії: удосконалити законодавчу базу, кредитну та податкову політику; посилити державну підтримку підприємств; формувати потужний сукупний попит на вітчизняну продукцію.

Список використаних джерел

1. Мельникова А. О., Штефан Л.І. Прибутковість підприємств України: сучасний стан, динаміка та шляхи підвищення // БІ. 2018. №12(491). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/pributkovist-pidpriemstv-ukrayini-suchasniy-standinamika-ta-shlyahipidvischennya>
2. Сучасний стан підприємництва в Україні. URL: https://studopedia.su/19_149043_suchasniy-standipriyemnitstva-v-ukrayini.html
3. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
4. Партола А.С., Шляхи підвищення прибутковості підприємства // Розвиток європейського простору очима молоді: економічні, соціальні та правові аспекти. 2017. С. 679-684. URL: http://repository.hneu.edu.ua/bitstream/123456789/16483/1/%D0%A8%D0%B2%D0%BE%D0%B8%D0%B4%D0%BF%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%82_%20%D0%BF_%D0%B4%D0%BF%D1%80%D0%B8%D1%94%D0%BC%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%B0.pdf
5. Тюленєва Ю.В., Ренкас С.В, Фактори впливу на прибуток підприємств та напрями підвищення прибутковості // Підприємництво та інновації. -2017. - Вип. 3. - С. 102-107. URL: <http://ei-journal.in.ua/index.php/journal/article/view/134>
6. Лойко В.В., Несенюк Є.С. Шляхи збільшення обсягу прибутку та підвищення дієвості управління прибутком промислового підприємства в сучасних умовах господарювання // Міжнародний науковий журнал. – 2015. - №7. – С. 68-71. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DO WNLOAD=1&Image_file_name=PDF/mnj_2015_7_19.pdf

Черевко А. І., здобувачка вищої освіти 2 курсу, група ФК-191

Науковий керівник – **Парубець О. М.**, д.е.н., професор

Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ДОСЛІДЖЕННЯ СТРУКТУРИ І ОБСЯГУ ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ У ДОХОДАХ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Світовий і національний досвід доводить, що саме податки є основним джерелом доходів державного бюджету. Детальний аналіз структури і обсягу податкових надходжень у доходах державного бюджету України дає змогу оцінити ефективність фінансової політики держави та її складових, а також бюджетної та податкової систем. Податкові надходження відіграють важливу роль у фінансовому забезпеченні виконання функцій і завдань, покладених на органи державної влади. Якщо рівень податкових надходжень у країні знижується, це свідчить про недостатність фінансування особливо важливих сфер, а саме економічної, військової, соціальної тощо.

Існує багато визначень терміну «податок». У Податковому Кодексі України зазначено, що під податок це обов'язковий, безумовний платіж до відповідного бюджету або на єдиний рахунок, що справляється з платників податку відповідно до цього Кодексу [1]. На сайті Державної фіскальної служби України наведено таке визначення: «Податки — обов'язкові платежі, що стягуються державою з доходів або майна юридичних або фізичних осіб» [2]. Сайт Britannica дає дещо схоже визначення: «Податки — встановлені обов'язкові стягнення з окремих осіб або організацій державою. Податки стягуються практично в кожній країні світу, в першу чергу для збільшення доходів на забезпечення державних витрат, проте вони можуть використовуватися і для інших витрат» [3]. Якщо сказати загалом, то податки — це та ціна, яку платять державі юридичні особи для захисту їх бізнес інтересів, а фізичні особи для отримання спектру необхідних послуг та забезпечення соціального захисту.